

# Faites votre part de tout votre cœur

Par Dieter F. Uchtdorf  
du collège des douze apôtres

## Вършете своята част с цялото си сърце

От старейшина Дитер Ф. Ухтдорф  
От Кворума на дванадесетте апостоли

Conférence générale d'octobre 2025

*Faites confiance au Sauveur et engagez-vous, patiemment et diligemment, à faire votre part de tout votre cœur.*

L'année dernière, lors d'un voyage en Europe, j'ai revisité mon ancien lieu de travail, la compagnie aérienne allemande Lufthansa, à l'aéroport de Francfort.

Pour former ses pilotes, la compagnie utilise plusieurs simulateurs de vol sophistiqués, capables de reproduire fidèlement les mouvements et de recréer presque toutes les situations de vol normales ou d'urgence. Durant mes nombreuses années en tant que commandant de bord, je devais, tous les six mois, effectuer un vol de contrôle sur le simulateur pour conserver ma licence de pilote. Je me souviens bien de ces moments intenses de stress et d'anxiété, mais aussi du sentiment d'accomplissement après avoir réussi le test. À l'époque, j'étais jeune et j'aimais relever ces défis.

Lors de ma visite, un dirigeant de Lufthansa m'a demandé si je souhaitais retenter l'expérience et reprendre les commandes du simulateur de vol d'un 747.

Avant même d'avoir eu le temps de réfléchir à la question, j'ai entendu une voix, étonnamment semblable à la mienne, répondre : « Oui, ça me ferait très plaisir. »

Aussitôt, un véritable tsunami de pensées m'a envahi. Cela faisait longtemps que je n'avais pas piloté de 747. Autrefois, j'étais un jeune commandant de bord sûr de lui. Maintenant, je devais honorer ma réputation d'ancien commandant de bord en chef. Allais-je me ridiculiser devant ces professionnels ?

Mais il était trop tard pour faire marche

*Доверявайте се на Спасителя и се заемете, търпеливо и усърдно, да вършите своята част с цялото си сърце.*

По време на пътуване до Европа миналата година посетих свой бивш работодател – германските авиолинии Луфтханза на летище Франкфурт.

За да обучават своите пилоти, те използват няколко сложни авиосимулатора с реалистично движение, които могат да пресъздадат почти всяка обичайна или аварийна ситуация. През многото ми години като капитан на самолет, аз трябваше да минавам изпит на симулатор на всеки 6 месеца, за да подновявам своето разрешително за пилот. Добре помня онези напрегнати, стресиращи и пораждащи тревожност моменти, но също и чувството за постижение след преминаването на изпита. Тогава бях млад и обичах предизвикателствата.

По време на посещението ми, един от ръководителите на Луфтханза ме попита дали не бих искал да опитам отново и да летя на симулатор на Боинг 747 още веднъж.

Преди да имам време напълно да обмисля въпроса, чух глас, учудващо подобен на моя, да казва: „Да, много бих искал“.

Веднага след като изрекох думите, цунами от мисли върхлетя ума ми. Беше минало много време, откакто бях летял на 747. Тогава бях млад и уверен капитан. Сега трябваше да оправдая репутацията си на бивш главен пилот. Щях ли да се изложя пред всички онези професионалисти?

Но вече беше твърде късно да се отказ-

arrière. Je me suis installé dans le siège du commandant, j'ai posé les mains sur ces commandes familières que j'aimais tant, et j'ai ressenti à nouveau l'extase de l'envol alors que le gros porteur rugissait sur la piste et s'élançait vers l'immensité bleue.

Je suis heureux de pouvoir vous dire que le vol a été une réussite, l'appareil est resté intact, tout comme l'image que j'ai de moi.

Malgré tout, cette expérience a été pour moi une leçon d'humilité. À l'époque où j'étais au sommet de ma carrière, voler était presque devenu une seconde nature. Aujourd'hui, il me faut toute ma concentration pour accomplir les gestes de base.

### Mener une vie de disciple demande de la discipline

Cette expérience dans le simulateur de vol m'a rappelé une vérité essentielle : la maîtrise de n'importe quel domaine, que ce soit le pilotage, l'aviron, le jardinage ou le savoir, exige de la discipline personnelle constante et une pratique régulière.

On peut passer des années à acquérir une compétence ou un talent. On peut travailler dur au point que cela devienne une seconde nature. Mais si l'on pense pouvoir cesser de s'exercer et d'étudier, on perd progressivement les connaissances et les capacités acquises à grand prix.

Cela vaut pour les compétences, comme l'apprentissage d'une langue, la pratique d'un instrument de musique ou le pilotage d'un avion de ligne. Et cela vaut tout autant pour le fait de devenir un disciple du Christ.

Pour faire simple, mener une vie de disciple demande de la discipline personnelle.

Ce n'est pas une démarche occasionnelle ni le fruit du hasard.

La foi en Jésus-Christ est un don, mais recevoir ce don est un choix conscient qui exige que nous nous engageons de tout notre « pouvoir, de toute [notre] pensée et de toute [notre] force ». Cela demande une pratique quotidienne, heure après heure. Cela demande un apprentissage constant et un engagement déterminé. Notre foi, c'est à dire notre loyauté envers le Sauveur, se renforce lorsqu'elle est mise à l'épreuve par l'opposition que nous rencontrons dans la condition mor-

вам, затова седнах на пилотската седалка, поставих ръце на познатите и любими уреди за управление и отново изпитах тръпката на полета, когато големият лайнер се понесе по пистата и се издигна в прекрасните висини.

Радвам се да отбележа, че полетът беше успешен, самолетът остана непокътнат, както и моето реноме.

Но дори и така, това преживяване бе смиряващо за мен. През най-добрите ми години летенето беше като моя втора природа. Сега бе нужна моята пълна концентрация, за да направя съвсем обикновени неща.

### За ученичеството е нужна дисциплина

Това преживяване със симулатора бе важно напомняне, че за да се усъвършенстваме в нещо – било то да летим, да гребем, да сеем или знаем – е нужна самодисциплина и практика.

Може да са ви необходими години, за да придобиете умение или да развиее талант. Може да положите толкова усилия, че за вас нещо да стане втора природа. Но ако мислите, че това означава, че можете да спрете с практиката и ученето, вие постепенно ще изгубите някогашното си знание и способности, придобити с големи усилия.

Това се отнася за умения като учене на език, свирене на музикален инструмент и пилотиране на самолет. Отнася се и за превръщането ни в ученици на Христос.

Казано просто, за ученичеството е нужна самодисциплина.

Това не е небрежно занимание и не става случайно.

Вратата в Исус Христос е дар, но приемането му е съзнателен избор, който изисква отдаденост с цялата „мощ, ум и сила“. Изисква се практикуване всеки ден. Всеки час. Нужно е постоянно учене и целенасочена отдаденост. Нашата вяра, която е нашата вяраност към Спасителя, става по-силна, когато бива подлагана на изпитание чрез противопоставянето, което срещаме в този живот. Тя устоява, защото продължаваме да я подхран-

telle. Elle résiste parce que nous continuons de la nourrir, nous continuons de l'exercer activement, et nous n'abandonnons jamais.

D'un autre côté, si nous n'utilisons pas la foi et son pouvoir de persuasion en agissant en conséquence, nous devenons moins sûrs de ce que nous tenions autrefois pour sacré, moins confiants dans ce que nous savions être vrai.

Des tentations qui ne nous auraient jamais attirés commencent à paraître moins révoltantes et plus séduisantes.

Le feu du témoignage d'hier ne peut nous réchauffer que pendant un certain temps. Il doit être constamment nourri pour que sa flamme reste vive.

Dans le Nouveau Testament, le Sauveur enseigne une parabole à propos d'un maître qui confie à chacun de ses serviteurs une responsabilité sacrée : une somme d'argent qu'on appelait « talents ». Les serviteurs qui utilisent leurs talents avec diligence les font fructifier. Celui qui enfouit son talent finit par le perdre.

La leçon ? Dieu nous donne des dons — sous forme de connaissance, de capacités, de possibilités — et il veut que nous les utilisions et les développons afin qu'ils soient une bénédiction pour nous et pour ses autres enfants. Cela ne se produit pas si nous les rangeons en haut d'une étagère, comme un trophée que nous admirons de temps en temps. Nos dons ne se développent et ne se multiplient que lorsque nous nous en servons.

## Vous avez des dons

Vous pourriez me dire : « Frère Uchtdorf, je n'ai aucun don ni talent, du moins aucun qui ait vraiment de la valeur. » Peut-être regardez-vous d'autres personnes, dont les dons sont évidents et impressionnants, et vous vous sentez ordinaire en comparaison. Vous imaginez peut-être que, dans l'existence prémortelle, lors du grand banquet de distribution des dons et des talents, votre assiette était tristement vide, comparée aux platées débordantes des personnes qui vous entouraient.

Oh, comme j'aimerais vous prendre dans mes bras et vous faire comprendre cette grande vérité : vous êtes un être de lumière béni, l'enfant spirituel d'un Dieu infini ! Vous portez en vous un potentiel qui dépasse votre imagination.

ваме, активно да я прилагаме и никога да не се отказваме.

От друга страна, ако не използваме вярата и нейната убеждаваща сила, като действаме според нея, ние ставаме по-несигурни за нещата, които някога сме считали за свещени – по-неуверени за нещата, които някога сме знаели, че са истина.

Изкушения, които иначе никога не биха ни съблазнили, започват да изглеждат по-малко отблъскващи и даже привлекателни.

Огънят на вчерашното свидетелство може да ни топли само временно. Той има нужда от постоянно поддържане, за да продължава да гори ярко.

В Новия завет Спасителят преподава притча за господар, който дава на всеки от слугите си свято задължение – отговорност над сума пари под името таланти. Слугите, които с усърдие използват талантите си, увеличават броя им. Слугата, който заравя своя талант, накрая го губи.

Какъв е урокът? Бог ни дава дарове – от знание, от способности, от възможности – и желае да ги използваме и умножаваме, за да благославят нас и други Негови чедо. Това не се случва, когато поставяме тези дарове на най-горния рафт като трофей и им се радваме от време на време. Нашите дарове нарастват и се множат само когато ги използваме.

## Вие сте получили дарове

„Но, старейшина Ухтдорф – може да каже някой от вас, – аз нямам дарове, нито таланти, поне не толкова ценни.“ Може би гледате други хора, чиито дарове са очевидни и впечатляващи, и се чувствате обикновени в сравнение с тях. Може да предполагате, че в доземния живот, в деня на великата шведска маса с дарове и таланти, вашата чиния е останала отчайващо празна – особено на фона на препълнените чинии на другите хора.

О, колко много бих искал да ви прегърна и да ви помогна да разберете следната велика истина: Вие сте личност, благословена със светлина, духовно чедо на безпределен Бог! И имате потенциал, който не можете сами да осъзнаете напълно.

Comme l'ont dit des poètes, vous êtes venus sur terre « en traînant des nuées de gloire » !

Vos origines sont divines. Votre destinée l'est aussi. Vous avez quitté le ciel pour venir ici, mais le ciel ne vous a jamais quitté !

Vous êtes tout sauf ordinaire.

Vous avez des dons !

Dans les Doctrine et Alliances, Dieu a déclaré :

« Car il y a de nombreux dons, et chacun reçoit un don par l'Esprit de Dieu.

« Les uns en reçoivent un et les autres en reçoivent un autre, afin que tous en profitent. »

Certains de nos dons sont mentionnés dans les Écritures. Beaucoup d'autres ne le sont pas.

Comme le prophète Moroni l'a dit : « Ne [niez pas] les dons de Dieu, car ils sont nombreux ; et ils viennent du même Dieu. » Ils peuvent se manifester « de différentes façons ; mais c'est le même Dieu qui opère tout en tous ».

Nos dons spirituels ne sont pas toujours spectaculaires, mais cela ne signifie pas qu'ils sont moins importants. Je vais vous en énoncer quelques-uns que j'ai remarqués chez de nombreux membres à travers le monde. Demandez-vous si vous avez reçu l'un de ces dons :

faire preuve de compassion ;  
remarquer les personnes qu'on oublie facilement ;

trouver des raisons d'être joyeux ;  
être un artisan de paix ;  
remarquer les petits miracles ;  
faire des compliments sincères ;  
pardonner ;  
se repentir ;  
persévérer ;  
expliquer les choses simplement ;  
interagir positivement avec les enfants ;  
soutenir les dirigeants de l'Église ;

savoir inclure tout le monde.

Ces dons ne seront peut-être pas exposés lors de la prochaine soirée de talents de votre paroisse. Mais j'espère que vous voyez à quel point ils sont précieux dans l'œuvre du Seigneur et comment, grâce à eux, vous avez pu édifier l'un des enfants de Dieu, être une bénédiction pour lui ou même le sauver. Souvenez-vous que « c'est par des choses petites et simples que de grandes

Както отбелязва един поет, вие идвате на земята, „обвити в облаци от небесна слава“.

Вашият произход е божествен, такава е и съдбата ви. Напуснали сте небесата, за да дойдете тук, но небесата не са ви оставили!

Вие сте всичко друго, но не и обикновени.

Вие имате дарове!

В Учение и завети Бог заявява:

„... има много дарове и на всеки човек е даден дар от Духа Божий.

На някои е даден един, на някои – друг, (и) всички да може да имат полза от това“.

Някои от нашите дарове са посочени в Писанията. Много не са.

Както казва пророкът Мороний: „... не отрича(й)те даровете Божии, защото те са много; и те идват от същия Бог“. Те може да се проявяват по „различни начини (...) но това е тъкмо същият Бог, Който действа всеобхватно“.

Може да е вярно, че духовните ни дарове не са винаги бляскави и очевидни, но това не ги прави маловажни. Нека споделя с вас някои духовни дарове, които съм забелязал в толкова много членове по света. Помислете дали сте благословени с един или повече от следните дарове:

Проявяване на състрадание.

Забелязване на пренебрегнатите.

Намиране на причини за радост.

Миротворство.

Забелязване на малки чудеса.

Правене на искрени комплименти.

Прощаване.

Покайване.

Устояване.

Обясняване с простота.

Общуване с деца.

Подкрепяне на ръководителите на Църквата.

Помагане на другите да знаят, че принадлежат.

Може да не виждате тези дарове да се показват на шоуто на талантите в района. Но се надявам, че разбирате колко ценни са те в Господното дело и че може да сте докоснали, благословили или дори спасили едно от Божиите чедра чрез своите дарове. Помнете: „... великите дела се осъществяват чрез малки и прости средства“.

choses sont réalisées».

Alors, faisons tous notre part, aussi petite soit-elle.

## Faites votre part

Mes chers frères et sœurs, chers amis, je prie pour que l'Esprit vous aide à reconnaître les dons et les talents que Dieu vous a accordés. Ensuite, comme les serviteurs fidèles de la parabole du Seigneur, faisons-les fructifier et magnifions-les.

Le jour viendra où nous nous tiendrons devant un Père céleste compatissant pour rendre compte de notre intendance. Il voudra savoir ce que nous avons fait des dons qu'il nous a confiés, en particulier, comment nous les avons utilisés pour être une bénédiction pour ses enfants. Dieu sait qui nous sommes réellement, qui nous sommes destinés à devenir, et c'est pour cela qu'il attend beaucoup de nous.

Mais il n'attend pas de nous un acte grandiose, héroïque ou surhumain pour y parvenir. Dans le monde qu'il a créé, la progression se produit pas à pas et avec patience, mais aussi constamment et sans relâche.

Souvenez-vous que c'est Jésus-Christ qui a déjà fait la partie surhumaine en triomphant de la mort et du péché.

Notre rôle est de suivre le Christ. C'est à nous de nous détourner du péché, de nous tourner vers le Sauveur, et de marcher sur son chemin, un pas à la fois. Quand nous le faisons avec diligence et fidélité, nous finissons par nous libérer des chaînes de nos imperfections et de nos fautes, et nous nous affinons peu à peu, jusqu'au jour parfait où nous serons rendus parfaits en Christ.

Les bénédictions sont à notre portée. Les promesses sont là. La porte est grande ouverte. C'est à nous de choisir d'entrer et de commencer.

Le début sera peut-être modeste. Mais ce n'est pas grave.

Là où la foi est faible, commencez par avoir l'espérance en Jésus le Christ, et en son pouvoir de purifier et de sanctifier.

Notre Père nous demande de relever ce défi d'avoir la foi et d'être des disciples non pas comme des touristes nonchalants, mais comme des croyants sincères qui laissent derrière eux et abandonnent Babylone, et tournent leur cœur, leur esprit et leurs pas vers Sion.

Така че нека всеки от нас върши своята малка част.

## Вършете своята малка част

Мои скъпи братя и сестри, скъпи приятели, моля се Духът да ни помага да разпознаваме даровете и талантите, които Бог ни е дал. След това, нека, подобно на верните слуги в притчата на Господ, да ги увеличаваме и умножаваме.

Ще дойде ден, когато ще застанем пред нашия състрадателен Отец в небесата, за да дадем отчет за своето настояничество. Той ще иска да знае какво сме правили с даровете, които ни е дал – най-вече как сме ги използвали, за да благославяме Неговите чеда. Бог знае кои сме всъщност, какви сме създадени да станем и затова очакванията Му към нас са високи.

Но Той не очаква от нас никакви огромни, героични или свръхчовешки скокове за постигането на тази цел. В сътворения от Него свят растежът се случва постепенно и е плод на търпение, както и на постоянство и неотклонност.

Нека не забравяме, че Исус Христос вече изпълни свръхчовешката част, когато победи смъртта и греха.

Нашата част е да следваме Христос. Нашата част е да се отвърщаме от греха, да се обръщаме към Спасителя и да ходим в Неговия път, стъпка по стъпка. Като правим това, с усърдие и вяност, ние постепенно разкъсваме веригите на несъвършенствата и грешките и бавно биваме пречиствани до съвършения ден, в който ще бъдем съвършени в Христос.

Благословиите са достижими. Обещанията са дадени. Вратата е широко отворена. Наш е изборът да влезем и да започнем.

Началото може да е скромно. Но това е в реда на нещата.

Когато вярата е слаба, започнете с надежда в Исус Христос и в Неговата сила да пречиства и освещава.

Нашият Отец иска да подхождаме към това начинание на вяра и ученичество не като случайни туристи, а като вярващи от все сърце, които скъсват връзката с Вавилон, остяват го зад гърба си и насочват своите сърца, умове и стъпки към Сион.



Nous savons que nos efforts seuls ne suffiront pas à nous rendre célestes. Mais nos efforts peuvent faire de nous des disciples loyaux et engagés envers Jésus, le Christ, car c'est lui qui peut nous rendre célestes.

Grâce à notre Sauveur bien-aimé, il n'existe pas de situation sans issue. Si nous plaçons notre espérance et notre foi en lui, la victoire nous est assurée. Il nous promet d'accéder à sa force, à son pouvoir, à sa grâce abondante. Pas à pas, petit à petit, nous nous rapprocherons de ce grand jour parfait où nous vivrons avec lui et nos êtres chers dans la gloire éternelle.

Pour y parvenir, nous devons faire notre part aujourd'hui et chaque jour. Nous sommes reconnaissants pour les pas que nous avons faits hier, mais nous ne nous arrêtons pas là. Nous savons qu'il reste encore beaucoup de chemin à parcourir, mais nous ne laissons pas cela nous décourager.

C'est l'essence de ce que nous sommes lorsque nous suivons le Christ.

Je vous exhorte, vous, tous les membres de l'Église, ainsi que tous ceux qui veulent en faire partie, à faire confiance au Sauveur et à vous engager, patiemment et diligemment, à accomplir votre part de tout votre cœur, et je vous bénis pour que vous y parveniez, afin que votre joie soit complète et qu'un jour, vous receviez tout ce que le Père a. J'en témoigne au nom de Jésus-Christ. Amen.

Знаем, че само нашите усилия не могат да ни направят селестиални. Но те могат да ни направят верни и отдадени на Исус Христос, а Той може да ни направи селестиални.

Благодарение на нашия обичан Спасител, няма такова нещо като непечеливш сценарий. Ако Той е в основата на нашата надежда и вяра, победата ни е сигурна. Той ни обещава достъп до Своята подкрепа, Своята сила, Своята изобилна благодат. Стъпка по стъпка, малко по малко, ние ще се доближаваме все повече до великия и съвършен ден, в който ще живеем във вечна слава с Него и хората, които обичаме.

За да стигнем до там, ние трябва да вършим своята част днес и всеки ден. Благодарни сме за стъпките, които сме направили вчера, но не спираме да вървим. Знаем, че ни предстои още много път, но не позволяваме на това да ни обезсърчава.

Това е нашата същност като последователи на Исус Христос.

Насърчавам и благославям вас, всички членове на Църквата, а и хората, които желаят да бъдат част от нея, да се доверявате на Спасителя и да се заемете, търпеливо и усърдно, да вършите своята част с цялото си сърце – така че радостта ви да бъде пълна и един ден да получите всичко, което Отец има. За това давам свидетелство в името на Исус Христос, амин.